

שבת בשבתו

גליון הקהלה החרדית "מחזיקי הדת" אנטווערפן

Jacob Jacobsstraat 22 - tel. 03-233.55.67

עש"ק כ"ה תמוז תש"פ

כ"ה, שנה כ"ד, גליון אלף ט"פ

מטות-מסעי

הדלקת הנרות: 21.31 פלג המנחה: 20.10

מוצאי ש"ק: 22.55 ר"ת: 23.01

17 JULI 2020

Nr 1380

דף היומי שבת קל"ג

נח לשמור על קדושת הגליון

ונשמרתם מאד

- המגיע מארה"ק יצ"ו או ממקום שהנגיף התפשט ל"ע, עליו לבקש בדיקה מרופא כדי לברר אם מותר לו להסתובב בין הציבור.
- חייבים להתפלל בשלומה של מלכות, כדאיתא בפ"ג דאבות, וכש"כ שחייבים לכבד חוקיה, וראה כתובות (ק"א, א), וכבר כתב מרן החתם סופר (שו"ת ח"ו סי' פ"ו): "ובכל הדרשות אנו מזהירין בכלל כל מצוות התורה, לנהוג כבוד ויראה במלך ושירו מנהיגי עיר ועיר", והוסיף בחומר הדבר בשו"ת חו"מ (סי' ק"צ), לכן מוטל על כאו"א לציית להוראות חוקי הזהירות היוצאים מהשלטון שבו אנו חוסים.
- והשי"ת ירחם עלינו וישמרנו שנוכל לעבדו יתב' בבריות גופא ונהורא מעליא.

הבד"ץ

אפניו יקיים

איש כי ידר נדר לה' וגו' לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה (ג, ל)
זהו שאמר הכתוב (תהלים מט, ג) ואדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו (מדרש פליאה).

ונראה לבאר את דברי המדרש, דלכאורה עליו לברר מדוע החמירה התורה כל כך שלא לחלל את דברו ולא לשנות את מוצא פי, והרי ראינו שאף אם יעשה אדם מעשה בפועל - אין עליו חטא אם יסתור אותו מעשה וישנהו ויחליפהו לסתור היום מה שבנה אתמול או להיפך, ומדוע עקימת שפתים היא מעשה שחמור כל כך לשנות ולהחליף אותו? ונראה שהטעם הוא כמו שפירש הרמב"ם ב"מורה נבוכים" (חלק שלישי, פרק ח) את מה שאמרו חז"ל: "הרהורי עבירה קשים מעבירה" - כי כאשר יחטא האדם במעשה ובפועל, הרי לפחות לא חטא אלא באותם דברים שבהם אין מותר האדם מן הבהמה, כי גם להם יש כלי מעשה, אבל אם יחטא

לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה (ג, ל)
פעם קבע החזון איש ללמוד עם צעיר מבאי ביתו מסכת נדרים. לפני הלימוד הקדים לו החזון"א מעין "פתיחה" למסכת הנלמדת, וכה אמר לו: "שורת הדין נותנת שכל דבור של האדם יהיה חמור כמו נדר, רק הקב"ה יהיה לו רחמנות על בני האדם שידע שלא יעמדו בוזה, וקבע שרק נדר עפ"י הגדרים ההלכתיים יהיה נדר".

ומעשה בחתן בן תורה שבקש מהחזון איש שיבוא להשתתף בחתונתו. השיב לו החזון"א שקשה לו. המשיך החתן לבקש להפציר ולהתחנן שוב ושוב, אך החזון"א נשאר בשלו וחזר שוב על דבריו שקשה לו להגיע, עד שהחתן הלך לדרכו. אדם שהיה נוכח בשעת מעשה, שא לאחור מכן את החזון"א: מדוע הניח לאותו חתן פלוני לבקש ולהפציר בו כל כך, וכי לא היה מוטב אילו היה דוחהו באמירה בלתי מחייבת כגון "בלי נדר אשתדל להשתתף בחתונה" ואז ודאי היה מניחו לנפשו והולך מייד? השיב לו החזון"א ואמר: "אצלי עם נדר ובלי נדר זו אותה חומרה של דבור!" (חוט שני)

האדם בשלכו, אשר הוא תהילתו ותפארתו, ובזאת יתרונו וכבודו על פני כל יצורי תבל, והוא אות הכבוד של האדם אשר בו ציינו יוצרו יתברך לשם ולתהילה, הרי דומה הוא למי שזיכה אותו המלך להיות דגול מרבבה על ידי חוט של חסד המשוך עליו, והוא בסכלותו יוריד את כבודו לארץ. ועל כן גדול עון הרהור מנשוא, עד כאן באורו של הרמב"ם.

ועפ"ז נאמר גם כאן, שמאחר שגם הדבור הוא ציון לנפש האדם, כמו שתירגם אונקלוס הפסוק (בראשית ב, ז): "ויהי האדם לנפש חיה - לרוח ממלא", על כן חילול וביטול הדבור הוא חמור מחילול וביטול המעשה.

זו כונת המדרש: "איש כי ידר נדר לה' וגו' לא יחל דברו", ולמה חשוב הדבור כל כך ולמה כל כך חמור להפר אותו? משום "ואדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו", כלומר: משום שאדם ביקר שלו, בדבר שבו נתקבד ונתיקר מאת ה', לא ילין, כי אם כך יעשה ויבזה את כח הדבור המיוחד אותו משאר הנבראים, הרי הוא נמשל כבהמה. (לוח ארז)

נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמך (א, ב)

החסידיים מספרים: הרבי ר' זוסיא זלה"ה היה פעם בהאניפולי על ציון הקדוש של המגיד הגדול ז"ל ובקש מרבו שיפעול למעלה שם לטובת ישראל. וזה הודיע לו: אני אי אפשר לי לעשות דבר, כי כאן אני רואה את הדברים לפי אמתתם, וכי כן מוכרח להיות והכל לטובה - אבל אתם, יושבי חלד, יכולים להתפלל לפי ההשגה שלכם ולפעול חסדים טובים במובן שלכם.

וכאשר סופר הדבר לרבי חיים קרוסנר זלה"ה, אמר: זהו שכתוב 'נקום נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמך', קודם שתאסף אל עמך תפעל למען ישראל, כי בעולם העליון נראים הדברים באור אחר. (אהלי יעקב)

כל דבר אשר יבא אשר יעבירו באש (לא, ג)
כל דבר עבירה שנגרם ע"י אש וחמימות היצר הבווער בקרבכם, תעבירו אותו באש קודש וחמימות והתלהבות למצוות ומעשים טובים ותורה ותפלה, בבחינת "הבלא מפיק הבלא" (שבת מא, א). (אמרי חיים)

אנשי הצבא בזזו איש לו (לא, ג)
רצה לומר, שהאנשים הפשוטים עבדו את השי"ת לפי מדרגתם, ולא הסתכלו ורצו לחקות את דרגות האחרים הגדולים מהם. (תורת אבות - רבי נח מלעכוויטש)

קריאת שמע ליל שבת מטות-מסעי משעה 22.43 *
סוף זמן ק"ש שבת מטות-מסעי בבוקר
מג"א: 9.12/8.23 - גר"א: 9.48

שעות הקבלה

של מרן הרב שליט"א לשיחה אישית
בין השעות: 17.00-18.30
(במשרד הקהלה אסטען 49, בימים ג-ב-א-ה) *
קביעת השיחה בתיאום מראש במשרד הקהלה

פרקי אבות

ע"י מרן הרב שליט"א
בקו הקהלה
03.233.55.67 → 8 → 1

בנו לכם ערים לטפכם וכו' והיצא מפיכם תעשו (לב, כד)

נראה לי הנה מי שהוא להוט אחר ממון וחיבב עליו יותר מגופו אין להאמין לדבריו, כי יצר הממון יתקף עליו עד שלא יקיים דבריו, ולכן בני גד ובני ראובן שהקדימו בהמוות לבניהם (כמו שאמרו [לב, טז] גדרות צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו) שחיבבו הממון כל כך, אין לבטוח על דבריהם. לכן אמר משה רבנו (המשך בעמוד ד)

למח או הקהלה

שבת פ' מטות-מסעי, כ"ו תמוז.

הדלקת הנרות: 21.31 (פלג המנחה: 20.10 - פלג ב: 21.07)

מפטיירין "שמענו דבר ה'" (ירמיהו ב, ד) עד (בכח) "אלהיך יהודה", ומוסיפים הפסוק (ג, ד) "הלא מעתה וגו' אלוף נעורי אתה", מברכין חודש אב, "יהיה ביום הרביעי", ("דער מולד וועט זיין מאנטיג נאכמיטאג, 1 אזייעגר, 10 מינוט און 15 חלקים") אין אומרים אב הרחמים. במנחה אומרים צדקתך. אבות פרק א'.

מוצאי שבת: 22.55 (לשיטת ר"ת: 23.01)

יום ג' דברים, כ"ט תמוז, ערב ראש חודש אב, יום כיפור קטן, ואין נופלין על פניהם במנחה.

מולד מנחם-אב: מאנטיג נאכמיטאג, 1 אזייעגר, 10 מינוט און 15 חלקים.

משנכנס אב ממעטין בשמחה

ראש חודש, יום ד' פרשת דברים, א' מנחם-אב, נוהגין כבכל ראש חודש, יעלה ויבוא, חצי הלל, קריאת התורה, מוסף.

תשעת הימים: מר"ח מנחם-אב עד אחר התענית אין רוחצין בחמין ואין מכבסים בהם, אין לובשים המכובסין מקודם אלא לכבוד שבת. אין אוכלים בשר ואין שותין יין (אלא בסעודת מצוה, או לחולה וחלש), חוץ מסעודות שבת שמותר.

ערב שבת קודש פ' דברים, הרגיל לטבול בכל ערב שבת, טובל גם היום.

שבת פ' דברים, ד' מנחם-אב, שבת חזון.

הדלקת הנרות: 21.22 (פלג המנחה: 20.03 - פלג ב: 21.00)

רבי שלמה הלברשטאם זצ"ל

האדמו"ר מבאבוב - עשרים שנה להסתלקותו, ר"ח אב תש"ס

א ייִצִיב וואַרט

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמרו זה הדבר אשר צוה ה' (ל.ב.) די יידען דארפֿען זיך איינגעוואוינען צו זאגען אויף יעדעס ווארט וואס קומט ארויס פון די "ראשי המטות", די מנהיגים פון כלל ישראל, אז "זה הדבר אשר צוה ה'", דאס האט דער אייבירשטער געהייסען. (חתם סופר)

פֿרין אבוב

והעמידו תלמידים הרבה (פ"א מ"א) אמר החזון איש זצ"ל להגאון רבי צבי מרקוביץ זצ"ל על דברי המשנה "והעמידו תלמידים הרבה" - ולא אמרו "והעמידו הרבה תלמידים". ה"הרבה" לא הולך על התלמידים אלא על "העמידו". תעמידו את התלמידים הרבה העמדות, באיכות רבה יותר. (מעשה איש ח"ג, עמ' סא)

לבין קונו, האריך בתפלתו שעה ארוכה, ובתחנונים ידבר כבן המתחטא לפני אביו בדמעות בבכיות ובהשתפכות הנפש. לפעמים ארך ברכת "יוצר אור" עד תפלת העמידה כמו חצי שעה, ואילו בביתו התפלל ביחד עם הציבור ולא ראו עבודה כזו, וכדאיאת במסכת ברכות (לא,א), א"ר יהודה כך היה מנהגו של רבי עקיבא כשהיה מתפלל עם הציבור היה מקצר ועולה מפני טורח צבור וכשהיה מתפלל בינו לבין עצמו אדם מניחו בזוית זו ומוצאו בזוית אחרת וכל כך למה מפני כריעות והשתחויות. כאמור התמזגו בו יחדיו שתי דרכי העבודה, אש קודש של צאנו לתורה ולמצות ולעבודת הבורא ית' "דער צאנזער ברען", ממוזג בחכמה בפקחות ובהסתר עד אין שיעור כדרך ראפשיץ. (נועם שלמה ח"א, עמ' נב)

עבודת הנענועים

עוד סיפר הנ"ל: שמעתי מכבוד אמי מורתי הרבנית הצ' תליט"א, ששאלה ע"ז פעם אביה כ"ק מרן זקני (מהר"ש מבאבוב) זצ"ל בתמיחה: "הרי אבי איש זקן ושבע ימים ואיך אפשר לעבוד עבודה לנענע ד' מינים שלשת רבעי שעה בלמעלה מכוחות אנושיות, ולהתכופף מפעם עד לארץ זמן רב, והרי זה ממש, ואיש את ההוף ואת המטע"ד. ענה לה כ"ק מרן אאזמו"ר זצ"ל: "כשיודעים מה שמובא בספרים מגודל שגב יקרת ערך קדושת עבודת הנענועים ויחודים קדושים עלאים שאפשר ליחד בה, ועי"ז אני יכולים לעצור כל מיני רוחות רעות וטללים רעים, אין בזה קושי כלל וכלל".

ובחג הסוכות שנת תשנ"ט הי' כ"ק מרן זקני זצ"ל בעל יסורים גדולים. ביום א' מימי חוה"מ שאלה דודתי הרבנית הצ' מקורית באבוב תליט"א את פי אביה, האין כ"ק אבי יכול לערוך עבודה כזאת להתכופף זמן כה רב ולהוליק ולהביא לכל הרוחות בעת שיש לו יסורים גדולים כ"כ בגופו. ע"ז ענה לה כ"ק מרן זקני זצ"ל, "הלא בזמן נענועי הד' מינים אני חושב בלב צרותיהם וצעריהם של ישראל, ולכן אני שוכח ממילא מהיסורים הגדולים שיש לי". (נועם שלמה ח"א, עמ' סו)

על חינוך הבנים

פעם בליל שב"ק פ' וישב בעת עריכת השולחן הטהור, השמיע כ"ק מרן אדמו"ר זצ"ל דברים ללהבים אודות החיוב המוטל על האבות, להתפלל ולהתחנן תמיד אל ד' בכל לבכם וכל נפשם לזכות לבנים טובים והגונים, ובתוך דבריו הק' קרא בקול בלהט אש: "מדאדא קלאגן און וויינען אויף גוטע קינדער!"

לאחר כמה שבועות, בעת ששהה כ"ק רבינו זצ"ל במקום נופש, בקש מהמשיב"ק הרה"ח ר' יצחק שלום לעזער נ"י שיחזור לפניו דברי תורה אלו, ורצה לשמוע אם יחזור על הדברים בדייקנות, אז מ'דארף קלאגן און וויינען לזכות לבנים הגונים. שאל הנ"ל (המשך בעמוד א)

גבולות רומניה והתחבא בבוקרסט הבירה עד סוף המלחמה. באדר תש"ו הגיע לאמריקה, נשא בזיוו"ש את בת האדמו"ר מציעשנוב-טומאשוב זצ"ל. שם הקים מחדש את חצר באבוב לשם ולתפארת. התגלה כאחד מקברניטי היהדות החרדית. ונתפרסם בגדלותו וקדושתו, עבודתו הנשגבה, מדותיו הנפלאות, ובאהבתו המופלאה לכל יהודי. נסתלק לשמי רום בר"ח מנחם אב תש"ס לפ"ק. זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

תתענג על ה'

כ"ק מרן אדמו"ר (מהר"ש מבאבוב) זצוק"ל, נתן פעם סכום הגון לנצרך אחד. הלה לא רצה ליקח את הכסף כיון שידע שהמוסדות הם במצב קשה. אמר לו רבינו זצ"ל, "הרבה עולם הזה אין לי, לאכול איני יכול, לישון אין מניחים לי, ההנאה היחידה שיש לי בזה העולם היא, ליתן צדקה ליהודים". והוסיף שבילדותו אהב מאוד ליתן צדקה ולעשות חסד, ושאל את אביו, מרן מהרב"צ זצוק"ל הי"ד, האם מותר לו לעשות כן כיון שנהנה מזה העולם? ענה לו אביו, הנאה כזו מותרת!

(אוצר התחברות, עמ' קמט)

בטובתו של ישראל

סיפר כ"ק אדמו"ר מבאבוב שליט"א: דכירנא כי אצל אממו"ר זצ"ל הי' תמיד רצונו שמשמחה שלו יומשך עוד שמחות לכל מי שצריך, ועדיין מונח בזכרוני, כי פעם א' בעת השידוך אצל אחד מבני, אמר לי כ"ק אממו"ר זצ"ל בדרך צאתו מביתו להשמחה, כי באמת השמחה שלו אינה בשלמות, והזכיר אז שפלוני בן פלוני צריך גם כן לשדך את בניו, וכל עוד שהוא צריך לזה אין השמחה אצלי בשלמות. (מבשרת ציון, שבט תשס"ז)

בצערן של ישראל

בשנים הקודמות הי' רבינו אוכל בליל שב"ק חריי"ן עם הברש (ברבות השנים הפסיק מפני שהזיק לבריאות גופו הטהור). פעם לקח אחד משיירי החריי"ן ומרוב החריפות נרתע לאחוריו, פנה אליו רבינו ואמר בכחאי לישנא, "גלייב מיר, ווען ס'קומט אריין צו מיר א איך און גיט זיך אויס דאס הארץ, ציפט עס מיר אסאך אסאך מער". (קדושה ומלכות, עמ' פח)

לבושו צדקה

ביקורו האחרון של כ"ק מרן אדמו"ר (מהר"ש מבאבוב) זצוק"ל בעיר אנטווערפן השאיר רושם רב על תושבי העיר וגם לימוד גדול. רבינו ירד מהאירון על אדמת בלגיה עם עלות השחר ונסע מיד לאכסניא בבית הנגיד הנכבד הרה"ח ר' שאול הוטטערער ז"ל, אחד הגבאים נשאר בשדה התעופה לקבל את המזוודות, רבינו שאל פעם אחר פעם האם החבילות הגיעו אך התשובה היתה עדיין לא, הציעו לרבינו שבינתיים ילכו לתפלת שחרית כי הטלית והתפילין נמצאים, רבינו התנגד באומרו שיש לו מלבוש מיוחד לתפלה (הבעקיטע) והוא רוצה ללבוש לתפילה.

השעה התאחרה והחבילות לא הגיעו, רבינו שאל האם יש פה עני הגון שאפשר להעניק לו נתינה, הלכו לבית המדרש של פשעווארסק ופגשו יהודי תלמיד חכם עני ואביון יושב ולומד, רבינו שלח מיד סכום נכבד לתת לו ואמר "יעצט קען מען שוין גיין דאווענען" (עכשיו אפשר ללכת להתפלל) בהסבירו, יעצט האב איך שוין א חשוּב'ן בגד צום דאווענען, סי שטייט דאך "לבושו צדקה". (קובץ ונאמר אמן, עמ' סד)

דרכי עבודתו

סיפר נכדו הרה"ג ר' שמעון גאלדבערגער שליט"א: ידוע שכשהיה כ"ק מרן אא"ז (מהר"ש מבאבוב) זצ"ל מחוץ לעיר מושבו בלויית כמה אנשים בודדים, וכשהתפלל אז ביחידות בהתבודדות בינו

מתולדותיו

האדמו"ר מבאבוב הגה"ק רבי שלמה הלברשטאם זצוק"ל נולד בעיר באבוב בר"ח כסלו שנת תרס"ח לאביו האדמו"ר הגה"ק רבי בן ציון מבאבוב הי"ד זצוק"ל שהיה בנו של האדמו"ר מבאבוב הראשון רבי שלמה זצוק"ל בנו של הרה"צ רבי מאיר נתן שנפטר בצעירותו בחיי אביו בעל ה"דברי חיים" מצאנז ז"ע.

במלחמת העולם הראשונה בשנת תרע"ה נמלט אביו עם כל משפחתו לוונייה שבאוסטריה ומשם למארינבד שבצ'כוסלובקיה ולאחר ג' שנים חזרו לבאבוב. בשנת תרפ"ח נשא לאשה את בת דודו הגה"צ רבי חיים יעקב טייטלבוים זצ"ל נכד הישמח משה ורב דקה לימינו. בשנת תרצ"א עזב האדמו"ר רב"צ הי"ד (שהגיע לגיל בו נפטר אביו) את עיר באבוב ועבר לגור בטשעבין, ומינה את בנו רבי שלמה ל"רב הצעיר" וממלא מקומו בבאבוב למשך ה' שנים. גם כששב לבאבוב השאיר את הרבנות והנהגת הישיבה בידי בנו והוא ניהל את עדת החסידים שנהרו אליו מארבע כנפות גליציה ומחוצה לה.

בסוף שנת תרצ"ט כשפרצו הנאצים ימ"ש פולין, נמלט האדמו"ר רב"צ הי"ד עם משפחתו לכיוון רומניה ורוסיה והלכו נעים ונדים עד שהגיעו ללעמבערג. שם בלעמבערג נהרג האדמו"ר ר' בן ציון זצוק"ל על קידוש השם יחד עם בנו ר' משה אהרן זצ"ל ביום ד' אב תש"א, ה' ינקום דמם. כל משפחתו נספתה בשואה הי"ד, והאדמו"ר ר' שלמה זצוק"ל נמלט רק עם בנו הילד האדמו"ר ר' נפתלי צבי זצוק"ל לכיוון אונגארן ונדד משם מעיר לעיר עד שעבר את

בין שְׁנוֹת צוֹר וצוֹר

כ"ו תמוז

תרי"ב: רבי נחום (ב"ר זעליג) טריביטש - רב דניקלשבורג - שלום ירושלים
תש"א: רבי סיני (ב"ר ברוך) הלברשטאם - האדמו"ר מזמיגראד

כ"ז תמוז

תקמ"א: רבי שלמה (ב"ר משה) מחעלמא - מרכבת המשנה על הרמב"ם
תשל"ט: רבי שמואל (ב"ר מיכל דוד) ראזאווסקי - ראש ישיבת פאניוועז - שיעורי רבי שמואל

כ"ח תמוז

תקס"ו: רבי אלעזר (ב"ר אלימלך) מליזענסק - בן הנועם אלימלך
תר"א: רבי משה (ב"ר צבי) טייטלבוים - רב דאוהעל - ישמח משה
תרמ"א: רבי ישעיה משולם זושא (ב"ר אהרן) מטשערנאביל
תרמ"ו: רבי שלמה (ב"ר יוסף) גאנצפריד - רב דאונגוואר - קיצור שלחן ערוך
תרס"ד: רבי נחמן (ב"ר חיים אריה) כהנא - אדמו"ר מספינקא - ארחות חיים
תשמ"ו: רבי חיים (ב"ר משה) פרידלענדער - משגיח דיישבת פאניוועז
תשע"ב: רבי יוסף שלום (ב"ר אברהם) אלישיב

כ"ט תמוז

ד'תתס"ה: רבי שלמה (ב"ר יצחק) יצחקי - רש"י
שע"ב: רבי אברהם (ב"ר דוד) משער אריה (פארטיליאני) - שלטי הגבורים

א' אב

ב'תפ"ז: אהרן הכהן (בן עמרם)
תקנ"ג: רבי חיים (ב"ר צבי הירש) מקראסנא
תרמ"ג: רבי שמואל (ב"ר דוד צבי) עהרנפעלד - חתן סופר
תרס"ג: רבי אהרן (ב"ר חיים) הלברשטאם - רב דקרייז - צאנז
תש"ס: רבי שלמה (ב"ר בן ציון) הלברשטאם - אדמו"ר מבאבוב

ג' אב

ת"ח: הקדוש רבי שמשון (ב"ר פסח) מאסטראפאליע - דן ידן-קרניים

האדמו"ר מבאבוב (המשך)

מכ"ק רבינו זצ"ל באותה הזדמנות, האם בכיה לחוד אינו מספיק?

ענה כ"ק רבינו זצ"ל, "וויינען איז געווען גענוג אין דער היים, דאדיא אין גלות אמעריקא, דארף מען קלאגן און וויינען אויף גוטע קינדער".

והוסיף אז כ"ק רבינו זצ"ל, "לא די בזה שההורים מתפללים קודם לידת ילדיהם, שהיה יוצאי חלציהם נטעי נאמנים העושים רצון קונם. גם לא מספיק מה שמרבים תחינה ובקשה בעת שמוליכים את הילד לבית הספר ללמוד עמו אל"ף ב"ת, ומתפללים אז שיתעבד לאילנא רברבא, ולא יתדבק עם חברים שאינם הגונים העלולים להשפיע עליו לרעה ח"ו. ואף לא די שזועקים בעדו תחנונים בעת שנכנס לעול התורה והמצוות, וגם במה שמרבים בתפלה עבורו בעת שבא בקשרי השידוכין למזל טוב. אלא גם לאחר שכבר נכנס הבן לחופה ובונה את ביתו, דארף מען נאץ אלץ קלאגן און וויינען, שיצליח ד' דרכו בתורה ויראת שמים, ויזכה לבנות בית נאמן בישראל". (שבח אהובים, עמ' א)

חנוך לנער

דבר פלא מספרים הזקנים מבאבוב, מה שהמה ראו ולא זר בימי מלחמת העולם השנייה, האדמו"ר הרה"ק ר' שלמה מבאבוב זיע"א היה בעיר אחת מוטמן בבית אחד חוץ מכתלי הגיטו, ואילו כל רוב יהודי העיר נכלאו ונסגרו בתוך הגיטו, ביניהם היו הרבה חסידים. הגיטו היה מוקף מחיצות של ברזל הנעשה על ידי עלעקטריק להבטיח שלא יתגנבו לתוך הגיטו ולא ינסו ממנה החוצה, וחוף מזה אין שומרים חיילים מזוינים לשמור שיהיה סגור אין יוצא ואין בא, עד שליכנס להגיטו בלא רשות היה כרוך בסכנה גדולה.

והנה הרה"ק מבאבוב זיע"א חפר גומא מתחת לגדר כדי שיתאפשר לו לגנוב את עצמו לתוך הגיטו כדי לסעוד סעודת מלוה מלכה עם החסידים, במחלת הזאת עבר בכל מוצאי שבת תחת מחיצת הגיטו ביחד עם בנו בן עשר שנים (הוא האדמו"ר מהר"צ מבאבוב זיע"א), כדי לעשות את סעודת מלוה מלכה ביחד עם החסידים אשר היו בתוך הגיטו. החסידים אשר ראו כן תמהו, ושאלו בשלמא הרבי לפי מדוגתו רואה לחוב קדוש למסור עצמו על מלוה מלכה בצוותא עם החסידים, אבל בשביל מה מסכן לזה את נפש בנו הצעיר לימים, אשר בכלל לא מחויב עדיין בסעודת מלוה מלכה, על זה ענה הרבי, "ממצות חינוך מוטל עלי ללמד את בני שכדי לאכול סעודת מלוה מלכה בצוותא עם חסידים צריך למסירות ולא בפועל". (בפקודיך אשיחה, עמ' צג)

איני מוחל

פעם קרה - לפני כשלושים שנה - שלפנות בוקר זרק אחד פאשקעווילין נגד כ"ק מרן אדמו"ר מבאבוב זצוק"ל, וכמוכן הרגישו הבחורים חוב קדוש לנקום בהמוחצף וללמדו דרך ארץ, הם הבינו שהאדמו"ר זצוק"ל בטח יזכיר העניין לפחות בקיצור ואיזה כאב לב יש לו מזה, ואח"כ הבחורים כבר יקעשו מזה רעש ומלחמת מצוה, בחוסר סבלנות חיכו שהאדמו"ר יגמור את תפילת שחרית, אבל אז חיכה להם משהו דרמטי, האדמו"ר זצוק"ל לא נתן להם הרבה זמן לחכות ואמר: "אותו יהודי שביזה אותי אני כבר מזמן מחלתי לו, אבל הבחור שיעשה משהו בשביל כבודי איני מוחל לו בזה ובבא", מיותר לומר שעם זה נגמרה הופרה.

רודף שלום

עורך עיתון מסויים בארה"ב היה מחרחר ריב ושנאה בין שתי חסידויות, וכל שבוע היה שופך קיתונות של שנאה ואיבה ומלבה ומבעיר את הבערה, שלח רבנו זצ"ל לאותו עורך עיתון לשאלו מה הביאו לכתוב באותו ענין אף אם הדברים נכונים?

אפרק לקבל את ה"שבת בשבתו"
דף E-mail - נא לפנות:
shabato.antwerpen@gmail.com

הודעה חשובה

כל אלו שקבלו מכתב מ-"FAGG", או שצריכים עזרה בנוגע לתרומת אברים, יכולים לפנות בהודעה SMS לחבר הוועד דקהלתנו הר"ר אלי מנדל נ"י במס' 0475.748.749 ויחזרו אי"ה לכולם.

די וועלכע האבען באקומען א בריף, אדער נויטיגען זיך אין הילף אין באלאנג פון "FAGG", קענען זיך ווענדען מיט א SMS צום חבר הוועד הר"ר אלי מנדל נ"י נומ. 0475.748.749 און מען וועט אי"ה צו זיי צוריק קומען.

והעורך השיב שע"י סיפורים אלו הוא מגדיל את תפוצת העיתון, רבנו הוציא מכיסו סך של 10.000 דולר (המדובר לפני שנים רבות) תוך קבלת הבטחה של העורך שלא יכתוב שוב בנושא זה, באמרו שאינו יכול לסבול שיש חליה שנאה ומדון בין אחינו בית ישראל אף שהדבר לא נגע אליו באופן אישי. (המודיע, תמוז תשס"א)

על פי התורה

סיפר כ"ק אדמו"ר מבאבוב שליט"א: דכירנא בעת שהתחלנו לכתוב פה לפני כמה שנים ספר תורה לזכותו ולרפואתו של כ"ק אממו"ר זצ"ל, דבר אז כ"ק אחי (מהר"צ מבאבוב) זצ"ל דברי התעוררות לפני הציבור, ובתוך הדברים הזכיר מה שכתב בש"ך עה"ת, על מה שמגביהין הספר תורה לאחר שקוראין בה ומראין את היריעות עם האותיות לכל העם הנמצאים, ומבאר הש"ך עה"ת שיש ששים רבוא אותיות בתורה, וכל אחד מישראל יש לו אות אחת בתורה וממנה יונק נשמתו חיות של קדושה וטהרה, ע"י מה שמסתכל בהאות שלו.

ומטעם זה הי' מנהגו של כ"ק אממו"ר זצוק"ל לפנות ממקומו בעת הגבהת הספר תורה ולילך אל הבימה כדי שיוכל להסתכל היטב באותיות התורה. חוץ מהענין הנ"ל שכל אחד יונק חיותו מהאות שבתורה, שמעתי מכ"ק אממו"ר זצ"ל שהי' מחליט כמה החלטות עפ"י מה שראה בעת הגבהת התורה, הן בנוגע לחיי הפרטים והן בנוגע להכלל שבאו לפניו לשאול ממנו עצה ותושי' בענינים גשמיים ורוחניים, וכמה פעמים אירע שדחה את השואל לאיזה ימים, ונימוקו עמו מפני שהי' רוצה להסתכל באותיות התורה ומשם ידע מה לומר ולדבר.

(קובץ אמרי קודש, ניסן תשס"ה)

נועם שיח סוד

אברך א' מאנ"ש נולדה לו בת למזל טוב, ונגש אל רבינו לשאול איזה שם לקרוא לה, וצוה לו רבינו שיקרא את שמה בישראל חי' שרה יענטא ע"ש אמו וע"ש זקנתו אם אמו.

ימים ספורים אח"כ היו אצל רופא, ואמר שככל הנראה יש להילדה חולי מסוכן וימי ספורים רח"ל, אך עדיין רוצה לעשות בדיקה אחת. האברך נתחלחל מאוד איך שבפתע בתאום קרה לו צרה נוראה כזו, ולא ידע לשית עצבה. בצר לו נכנס אל הקודש פנימה לרבינו ושפך שיח לבו.

אמר לו רבינו, נועם שי"ח סוד, הר"ת של שם הילדה חי' שרה יענטא הוא שי"ח, ומה שיהיו תוצאות הבדיקה עדיין "סוד" הוא ואין ידוע, יהא רעוא שיהא "נועם" ומתוק. ברכת צדיק עשתה רושם, ואכן תוצאות הבדיקה הראו שאין שום זכר להחולי, והיא חי' בריאה וקיימה בעלת משפחה מפוארה בקרב אנ"ש. (קדושה ומלכות, עמ' קיב)

לא הסיח דעתו

סיפר נכדו הרה"ג ר' שמעון גאלדבערגער שליט"א: סיפר לי רופא אחד מירושלים ושמו ד"ר פסח אוסטרוי נ"י, סיפור הפלא אלא שבדידי' הוי עובדא. לפני כשלושים וחמש שנים כשהתחתן עם אשתו וגרו אז באמעריקא, נכנסו לקודש פנימה לכ"ק מרן א"י (מהר"ש מבאבוב) זצ"ל להתברך ממנו לרגל חתונתם. חותנו למד בימי קדם לפני המלחמה עם כ"ק מרן א"י זצ"ל בחברותא, ואחר המלחמה נעשה רב בא' הערים הרחוקות במדינת אמעריקא. כשבתו - אשתו היתה נערה צעירה נחלתה רח"ל, ורפואתה היתה לשתול בה כליות חדשים,

ייראוך עם שמש

תפלת שחרית בימות החול כותיקין
בביהמ"ד פשעווארסק
בכל יום חצי שעה לפני הנץ
ביום א' דברים בשעה 5.20

תנו שבח

הננו להודות לחברת "טאג" בעירונו על השירות הנפלא שהעניקו לנו ביום שמחתנו שמחת הנושאים של נכדנו שיחי' בשעה טובה ומוצלחת בשעות שאינן שעות ובלב ונפש חפצה מהם ילמדו וכן יעשו ובזאת יבואו על הברכה שתשרה השכינה במעשי ידיהם ויצליחו בפעלם הגדול למעננו ולמען דורותינו.

י.מ. שטרן

ובימים ההם לפני קרוב לחמשים שנה היה זה כרוך בסכנה גדולה וחששו מאד לגורלה, ואפילו שהניתוח כן יצליח חששו מאד שלא תוכל להוליד ילדים, ומי יודע מי ירצה לקחתה לו לאשה, ע"כ במר לבו בא הרב הנ"ל לכ"ק מרן זקניו זצ"ל ושפך את אשר על לבו והתחנן לו שיתפלל על בתו שתתרפא ברפואה שלמה. כ"ק מרן זקניו זצ"ל האציל לו מברכותיו הקדושים באהבה ובלב שלם שבתו תשוב לאיתנה ברפואה שלימה, ובעזה"ש"ת עוד תלד ילדים בריאים ושלמים.

כתשע שנים לאחר מכן כשהתחתנה הנערה הזאת עם ד"ר אוסטרוי, נכנסו הם אל הקודש פנימה, ואמרה האשה לכ"ק מרן א"י זצ"ל שהיא הנערה אשר ברכה, וב"ה היא בריאה ושלימה, ובעזה"ש"ת מקוה לבנות בית נאמן בישראל לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוה. ישאל אותה כ"ק מרן זקניו זצ"ל היכן היא גרה, אמרה שהיא גרה בפלעטבוש בשכנות לבארא פארק כבר קרוב לשמונה שנים, כשנה לאחר שעברה הניתוח הלז עברה לגור שם.

תמה כ"ק מרן זקניו זצ"ל תמימה עצומה ופתח ואמר לה, "את גרה כאן בשכנותי כבר כשמונה שנים, ומאז לא באת לומר לי אף פעם אחת מה שלום בריאותך, האם את יודעת שמאז ועד עתה כתשע שנים, לא עבר יום אחד שאיני מתפלל בתפילתי לרפואתך ולשלומך, שתחלימי ותזכי לבנות בית נאמן ולהקים דורות ישרים ומבורכים". כל זאת סיפר לי בעלה שהי' נוכח אז, וכ"ק מרן א"י זצ"ל ברכם אז בברכה מרובה עד בלי די, וב"ה שהקיימה משפחה, בנו בית נאמן בישראל וילדו חמשה בנים. (נועם שלמה ח"א, עמ' נ)

ציון במר תבכה

(מתאור ביקורו בארה"ק) ד' וישלח י"ד כסלו תשי"ט בערב נסע רבינו לירושלים עיה"ק.

בשעה מאוחרת בלילה הסבנו לאכול ארוחת ערב. בברכת המזון כשהגיע רבינו לתיבת "ובנה ירושלים עיר הקודש במהרה בימינו" פרץ בבכי מרה עד מאוד ולא יכלו המסובים להכיר המלים היוצאים מפיו קדשו, ויכלנו כאיש אחד ישבנו מרותקים למקומותינו בלי תנועה, וחיל ורעדה אחזתנו מהדבקות של רבינו. כשגמר את ברכת המזון, פנה רבינו לכל היושבים כמתנצל ומצטדק, וישא משלו ויאמר: שבאמת רצונו ומשתדל להיות תמיד בשמחה. רוב הזמן הדבר עולה בידו, רק שלפעמים אין ביכולתו לעצור את עצמו. הוא המשיל הדברים למי שנחלה לו ר"ל מי ממשפחתו או הקרוב אליו. זה ממקורביו העומד אצל החולה כשהוא מוטל על ערש דוי ורואה את היסורין, צערו גדול כפליים מקרוב אחר שמגיע לאזניו שמועה רחוקה על מחלת ש"ב. הנמשל מובן מאליו... (ויהי בנסוע, עמ' סב)

כבוד הזולת

קרה פעם בשלחנו הטהור בליל ש"ק, כשהביאו את המרק, הבחור המשב"ק דחף בטעות את הצלחת (המשך בעמוד ד)

הנהלת הקהילה מאחלת ברכת מזל טוב חמה ולבבית לכל בעלי השמחה

קו הקהלה

03.233.55.67 → 8

נתוספו השבוע

במספר 1
פרקי אבות (פרק א'), פרשת השבוע
ע"י מרן הרב שליט"א

במספר 5
מהדומ"ץ הגר"ז פאללאק שליט"א
בענין זמן תגלחת לתינוק שנעשה ג' שנים בבין המצרים

במספר 6
השיעור הקבוע של הגר"ש סלביצקי שליט"א
לעבור מדרשה לדרשה קודמת - ללחץ *

האדמו"ר מבאבוב (המשך)

והמרק הרוחח נשפך על כ"ק מרן אדמו"ר מבאבוב זצוק"ל, האדמו"ר לא זז ממקומו כדי למנוע מלגרם בזיונות להמשמש, והמשיך הלאה את הטיש כדרכו בקודש תמיד, חוץ מהמקורבים ביותר אף אחד לא שם לב למה שקרה, אף על עקיק כל יום אחר התפלה את המלבושים מגופו שהיה מלא כויות מהמרק הרוחח. (שלומה של מלכות, כסלו תשס"ב)

שלוחה בארמנותיך

אמר פעם כ"ק מרן אדמו"ר מבאבוב זצוק"ל: לולא דמסתפינא הייתי אומר שמה שנהגו צדיקים וחסידים ואנשי מעשה בשנים קדמוניות לשתות כוס יי"ש ולטעום קצת לעקיק כל יום אחר התפלה הוא משום ענין של שלום בית, כי הנה התפללו בשעה מאוחרת והאריכו בתפלתם, וחששו שעד שיגיעו לביתם כבר יהיו חלשים מעיניו שלא אכלו עדיין, והטבע הוא שכשהאדם שרוי בתענית בא בנקל לכלל כעס וקטטה, וע"כ טעמו בביהמ"ד ליישב לבם שיוכלו לבוא לביתם עם ישוב הדעת.

(ועי' בספה"ק אגרא דכלה פ' וישב ד"ה וישבו לאכול לחם וז"ל: וכן קבלנו ממרן הקדוש מה"ר מנחם מענדל ז"ל מנחת כבודו ברמנאב שבבוא האדם מהדרן, יראה שלא לבוא בביתו ברעבונו, בכדי שלא יתקעס על אנשי ביתו עכ"ל"ק).

מה השיעור

אחד נכנס לרבינו ושפך צערו לפניו שאצל בתו נולד הילד השביעי למז"ט, וחתנו נתן כל השבעה שמורת קר מצד משפחתו, ועדיין לא נתן אפילו שם אחד מצד משפחת היולדת, רבינו הרגיעו ואמר שאין צריך לעורר מדנים עבור זה. הלה לא הרפה באומרו, שלקח כל השמות מצדו וכו', ענה לו רבינו שוב, "איידעלע מענטשן קויגן זיך נישט". ההוא שלא הי' יכול להשלים עם הדבר אמר, "רבי אבל כמה הוא השיעור, הלא זהו כבר הילד השביעי", אמר לו רבינו, "דער שיעור איז, אז

חשדהו וכבדהו

חוזרים ונשנים מקרים, שאנשים תמימים מקהלתנו מפסידים רכושם והונם ע"י מוכרי וקוני ידירות ובתים הנדמים כ'כשרים', ולפעמים מתחזים כמשקיעים או כמתווכים, והבא במגע אתם מניח מעותיו על קרן הצבי.

לכן הננו מזהירים, שאין לחתום על שום חוזה בלי לברר תחילה אצל מומחים ומכירים את מהות המוכר או הקונה, ולא יסמוך על מי שנראה כנאמן, וגם לא יתפתה להבהל שע"י איחור הזמן הדרוש לברר את הענין, יקדימו אחר במקו.

כמו כן אין להכנס כלל לעסקי השקעות המבטיחים אחוזים מופרזים של ריוח, וכן הלוואות ועיסקה, בלי בירור כנ"ל.

והנהרה בכל הנ"ל יציל מהרבה עגמת נפש, והשי"ת ישמרנו מדוברי מרמה וישלח ברכה במעשי ידינו.

ובזה באע"ה ח' לסדר "דרך המלך נלך"

הבד"ץ

איידעלע מענטשן קויגן זיך נישט!"...

(קדושה ומלכות, עמ' צט)

העלאת הגשמיות

סיפר הגה"ח רבי אליעזר דוד פרידמאן שליט"א: שמעתי מבעל המעשה שבבחרותו בעת שלמד בשיבת באבוב הצטרף לקבוצת בחורים דורשי ומבקשי ה' שהתחילו לסגף את עצמם כדי להזדכך מעונותיהם, משראה כן אביו דאג מאד לבריאותו ונכנס אל האדמו"ר רבי שלמה מבאבוב ז"ע שידבר על לב בנו שישוב לאכול כתיקונו, קרא לו האדמו"ר ואמר לו "זיי נישט קיין נאָר, עס ברויט מיט פיטער און מאָך פון דעם גמרא מיט תוס'..." (ת-אכל לחם וחמאה ותעשה מהם גמרא ותוס'...), היינו כי האוכל ושותה כדבעי יכול לעשות מן הגשמיות עבודת ה'. (וראה יסוד דברים אלו ב'תניא' פרק ז).

(הגדש"פ מפי ספרים וסופרים)

לחתק בגלות

סיפר הגה"צ רבי אלחנן היילפרין זצ"ל: האדמו"ר מהר"ש מבאבוב זצוק"ל בעת ביקורו אצלנו, הזכיר הכתוב "וירא העם וינועו ויעמדו מרחוק", עפ"י דברי הטור ב"יור"ד בתחלת סי' קפ"ג, שמעת התרבו הגלויות נתמעטו הלבבות הוצרכו להחמיר ולגזור עליהן כמה תרחקות, וז"ש "וינועו" מלשון גלות (נע ונד), לכן "ויעמדו מרחוק", הוצרכו גם להרחקות בכדי שלא יכשלו.

והוסיף בנו אדמו"ר הרה"צ רבי נפתלי צבי זצ"ל, עפ"י מה שמובא בספה"ק שעל ידי גזירות חז"ל להוסיף עלינו משמרות, ניצולים מגזירות של שונאי ישראל, מרמז הכתוב שבעת הגלויות, העצה להעמיד גזירות והרחקות, וכך ינצלו מגזירות אכזריות, ודפח"ח. (שיחתו של עבדי אבות ח"א)

מפנינים יקרים (המשך)

ע"ה תחילה 'בנו ערים לטפכם' ולא תהיה בכם מדה מגונה הלך, כפירוש רש"י לא כמו שאמרתם, ואם תהיו מורגלים בזה שוב יש בטחון בדבריכם 'היוצא מפיהם תעשו'.

ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי ה'

ואלה מסעיהם למוצאיהם (ג,ב)
הקשו המפרשים למה בראשונה הקדים מוצא למסע ובהמשך מסע למוצא?

יש לומר דיציאת מצרים יש להם שתי סיבות, האחת היציאה מבית עבדים, ולזה לא איכפת להם לאן יגיעו, שהרי העיקר היא היציאה. והסיבה השניה היא שיוציאם כדי שיבואו לארץ ישראל זה היה החילוק שבין קודם שילוח מרגלים לאחריה. קודם שילוח מרגלים היה מוצאיהם למסעיהם הם יצאו ממצרים עבור המסעות כדי להגיע לארץ ישראל, אולם אחר שילוח מרגלים שנגזר עליהם שלא ינסו לארץ ישראל, התברר למפרע שמסעיהם היה בשביל מוצאיהם בשביל לצאת ממצרים. (כתב סופר)

ויסעו מרפידים ויחנו במדבר סיני (ג,טו)

בדרך הלצה נראה לי, ויסעו מרפידים, כיון שפרשו מדברי תורה, ורפו ידם מדברי תורה, נעשה שונא לחכמים וכמו שאמרו חכמינו ז"ל בגמרא (פסחים מט, ב) פרש קשה מכולן. ומיד יתקנא באלו העוסקים בתורה הנקרא סיני, ליתן דופי בהם. וזה שכתוב 'ויסעו מרפידים ויחנו במדבר סיני', רוצה לומר לדבר בתלמיד חכם הנקרא סיני ללול אותן. (תולדות יעקב יוסף)

ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן (לה,לב)

א/צרה ב

למשפ' הרב יצחק יהושע העשיל פרידמאן-שטרנבוך נ"י *
למשפ' ר' ברוך הלוי האפפמאן-עהרנשטיין נ"י *
למשפ' ר' אשר אנשיל קאליש-גרניפעלד נ"י *

ונראה לפרש בדרך הלצה, שאיתא בחז"ל שבזמן בית שני היו ממנים לכהן גודל את מי שנתן שוחד ולא את הראויים, וכל שנה היה מת הכהן גדול בתוך קודש הקדשים ביוה"כ (עי' ירושלמי יומא פ"א ה"א).

והנה לפי זה עולה שיש מזה ריוח לרוצחים בשוגג, שמי שרצח ונס לעיר מקלט יוצא במות הכהן גדול, ומכיון שכך תוך שנה היה הרוצח יוצא מהעיר מקלט כיון שמת הכהן גדול, משא"כ בבית ראשון שהיו הכהנים ראויים ולא היו מתים כל שנה היה יושב הרוצח זמן רב יותר בעיר מקלט.

ועפ"ז יש לפרש את הפסוק היטב, דהכי פירושו "לא תקחו כופר" ר"ל שאל תקחו שוחד בכדי למנות כהנים גדולים, וכך לא יתמנו כהנים שאינם ראויים שימותו כל שנה אלא כהנים הראויים, וכך ישב הרוצח הרבה זמן בעיר מקלט ולא יצא תוך שנה. וזהו שמסיים המקרא שאם תקחו כופר תגרמו לרוצח "לנוס אל עיר מקלט לשוב", ר"ל לשוב לביתו ולצאת משם מהר שלא כדינו. (תורת משה)

טכנון בני חקא

שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא

Wachtdienst (9.00-22.00 uur)

op vrijdag 17 juli	
Coppens-Dercon, Statiestr. 160	239.36.08
City Pharma, Kammenstr. 61	232.77.55
op zaterdag 18 juli	
Zuiderkruis, Amerikalei 168	237.69.47
Grote Markt, Grote Markt 56	233.01.86
op zondag 19 juli	
Claeys, Quinten Matsyslei 11	232.54.22
op maandag 20 juli	
Kruispunt, Belgiëlei 108	230.81.81
op dinsdag 21 juli	
Leuridan, Draakstraat 18	230.63.29
op woensdag 22 juli	
Internationale, Appelmansstr. 11	231.67.98
op donderdag 23 juli	
Justitia, Justitiestraat 81	237.45.14

Na 22u. op 17 juni (ליל ש"ק):

Welzijn, Turckstraat 39

Na 22u.: 0903.92248 (1.50€ per min.)

Dokter van wacht - 0900.10.512

HATZOLOH - 03.289.00.00

הצלח חי לייפליין: 03.208.20.20

בית נאמן: baineemom@gmail.com	שמירה: 03.218.91.00
קשת: 0474.20.56.55	גזירה: 0488.05.25.16
טאט: 03.500.8947	בקר חולים: 0.32.33.34.35
טאט-מוסדות: 03.808.49.49	מוקד ד.ר.ב.: 00.972.2.502.02.02
תומכי שבת ויו"ט: 0486.69.08.93	רכב: 0475.76.24.34
שערי פרנסה טובה: 03.808.39.39	שפחה ופועה: 0489.35.64.77
חסדי אהרן: 03.500.60.60	שמייכעל: 0489.79.07.33
ECJCE-JOBS - 0466.32.34.74	טהרונ: 03.808.44.82
מסילה: 0489.84.17.17	חי לייפליין: 0495.19.81.00
חבריים: 03.80.80.424	מלב ללב: 03.232.22.27
Pinny's Data Bank - 0496.100.100	שלוח: 03.239.88.57
שיעורים בטלפון: 03.218.64.64	חזק: 0485.37.18.42
קול הלשון: 03.80.80.388	IN TOUCH - 0486.89.11.90
וטרה לבנו: 03.208.52.08	בוני עולם: 03.500.11.05
	A TIME - 03.500.10.75